

ÚJLAKI HANGOK

AZ ÚJLAKI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

X. évf. 11. szám

2005. NOVEMBER

Jubileum

Scobie rendőrőrnagy csodálkozva kérdezi Yuseftől, a szír üzlettulajdonostól: *Miért szeretem én ezt az országot?* A boltos válasza: *Mert ez az ország is szereti önt!* Graham Greene kiváló regényének Nyugat-Afrikában 1942-43-ban írott párbeszéde ez.

1705-ben Közép-Európában szintén háború volt. Harmadik éve folyt már a Rákóczi-szabadságharc – reményekkel, a háború irtózatával –, csak olyan vállalkozásba kezdtek az emberek, ami fontos volt nekik, sőt, amit szerettek. Elég, ha azért, mert fontos volt valami a háború ellenére, a háború alatt is.

A lakosság a budai városparancsnok és a magisztrátus parancsára erődítményt emelt, örködött és dolgozott; sem a Várba, sem Óbudára nem jutott el még ünnepnapon sem misére. Így kezdődött 300 éve az újlaki kápolna építése, ami megelőzte – ahogy szokta – a plébánia megalakulását.

Országot, városrészt lehet szeretni; plébániát, kápolnát és templomot is!

Mindegyiknek van sorsa, az esetek jó részében személyes és szomorú sorsa.

A templom építésével különös kapcsolat indul: hűség, áldozat, újrakezdés, féltés meg büszkeség, nem az épületért, nem egy eszmei és valós közösségért, hanem azért, amit jelent és ad. A legkisebb templom is feladat. A legkisebb plébánia is feladat: Teljesíthető és szerethető. És a templom: tud szeretni? Ha Isten nyomát őrzi, akkor tud.

Scobie őrnagy nem a feleségétől kérdezte, amit tudni akart, hiszen Louise nem szerette férje szolgálati helyét, nem tudott volna válaszolni.

Újlaki Templom! Ismerem, kapcsolatban állunk egymással. Remélem, hogy ő is szeret engem.

*A holtak is mellétek ülnek.
A nagyapáink, nagyanyáink,
Szemükbe biztatás vagy vád:
Ne hagyjátok a templomot,
A templomot s az iskolát!*

(Reményik Sándor)

Amit Isten könyörületéről tudunk, azt itt tanuljuk, meg azt is, mi megy végbe egyetlen emberi szívben.

András atya

Plébániánk születéséről

Az 2005-06-os egyházi évben az Újlaki Sárlos Boldogasszony templom és plébánia kettős jubileumot ünnepel: a plébánia alapításának 300. és a templom felépülésének 250. évfordulóját. A megemlékezés középpontja Sárlos Boldogasszony ünnepe, negyed-évezredes templomunk búcsúnapja lesz.

Plébániánk létrejöttéről egykorú feljegyzések nem tanúskodnak. Az ősi Háztörténetet Muchay Ignác plébános 1840-ben két új kötettel váltotta fel. A két kötet több részén különböző rovatoakat indított. A plébánia alapításáról az első kötet 27. lapján német nyelven számol be. Eszerint „1705. november végén, miután a kurucok ismét elhajtották a marhát a legelőről, az embereket és a lakosokat elfogták és lekaszabták”, a budai városparancsnok és a magisztrátus elrendelte, hogy a lakosság erődítményeket emeljen. Mivel dolgozniuk és örködniük kellett, az emberek ünnepnapra szentmisére se jutottak el (a Várba vagy Óbudára). „Ezért ájtatos buzgóságtól hajtva Mathias Janoschitz úr budai kamarai futár feleségével együtt önként odaajándékozta egy templomocska céljára új házát és mellette fekvő kertjét. Mire Franz Scharl úr mint a felfegyverzett polgárság kinevezett vezetője és Johan Zechenwarter úr mint bíró Johan Wisser választott templomatyja bevonásával olyan sokáig kérlelte és implikálta az egyházi és világi magas felsőbbbséget, hogy a nevezett házikötő templomocskává alakították át és szép sorjában oltárral ékesítették és minden hozzávalót megszereztek, és november 30-án, vagyis Szent András apostol ünnepén bemutatták benne az első szentmisét (videtur hic fuisse Anno 1706).”

Úgy látszik, ez 1706-ban volt, mondja a zárójeles megjegyzés, nem teljes meggyőződéssel. Muchay nyomán azután ezt az adatot fogadja el Sziklay János plébános, aki 1864-ben a toronnyal kiegészült templom centenáriuma mondott szentbeszédében így emlékezett a kezdetekre a *Historia Domus* egykorú latin nyelvű bejegyzése szerint:

“... gerendákból kápolnát emeltek, és 1706. november 30-án, Szent András apostol ünnepén tartották az első szentmisét. (A Janoschitz Mátyás által templomépítésre felajánlott telek és kert a mai plébániaépülettel szomszédos háztól, azaz ma Hoffmann molnármester úr házából a mai Mátyás térig terjedt; és itt, Hoffmann úr mai házában állt az első újlaki kápolna, ahol az első újlaki misét tartották, amely tetsző áldozatot a Mindenható Istennek ajánlották fel.)”

A fentieket követi harmadik fontos forrásunk is, a Szokolay-féle 1926-os újlaki évkönyv. Van azonban Muchaynak egy másik bejegyzése a *Historia Domus* II. kötetének 27. lapján, ahol – bár visszautal az I. kötet 27. lapjára – az egész alapítást az András-napi első szentmisével az 1705-ös dátum alatt – és az 1706-os fölötte! – beszéli el. Az 1705-ös dátumot érezte rögzítésre méltónak Pálfi Lajos plébános, amikor 1934 őszén odavésztette a templomkapu fölé. 1975-ben ünnepélyesen megemlékeztek a plébánia-alapítás 270. évfordulójáról. Nem is indokolatlanul, még akkor sem, ha az első szentmisére valószínűleg még egy évet várni kellett: Az alapokat 1705-ben rakták le eleink. Az ő emlékükre kezdjük tehát ünnepi évünket november végén, az új adventtel együtt. *Szaszovszky József*

Koszorú a győztesnek

A hívő ember másként gondol a halálra, mint az, aki úgy tesz, mintha nem is volna halál, kerüli a gondolatát is. A régi pogány mondás dívik napjainkban: *carpe diem* – a nap virágát a mának élve szakítsd le, nem törődve a jövővel. A hívő keresztény mindenszentekkor és halottak napján arra gondol, hogy a Szőlősgazda bármikor megérkezhet „nagy hatalommal és dicsőséggel”. Ennek az érkezésnek sem napját, sem óráját nem tudjuk (vö. Mk 13). Temetőt látogatva megérint az elmúlás gondolata, gyertyát gyújtunk, virágot viszünk szeretteink sírjára. Ilyenkor olyan közel kerül egymáshoz az odaát és az idelel. Halottaink sírját koszorúval is díszítjük. A koszorú itt a földön általában a győztesnek jár, kevesen tudják megszerezni. Az örökkévalóság koszorúját azonban mindnyájan elnyerhetjük, ha Isten útján járunk, az Ő törvényei szerint élünk. Jézus Krisztus legyőzte halálával és feltámadásával a halált és „a sírban lévőeknek életet ajándékozott”. Az Emberfia minden embert megváltott. Annak megünneplésére, hogy eljutottak Isten színelátására, anyaszentegyházunk minden szentek – kiknek nevét egyedül Isten ismeri – szentel egy közös napot, mindenszentek ünnepét. Hisszük a szentekkel való közösséget, minden megkeresztelt összetartozását. „Boldogok a halottak, akik az Úrban haltak meg.” (Jel 14,13). Imádságunkban örök nyugalomra kérünk a meghalt lelkek számára. Ez a nyugalom a megbékélés, a földi viszonytagságtól való szabadulás, örök boldogság, vagyis Isten színelátása. Találkozások sora szeretteinkkel, mivel Isten közösségi lénynek teremtette az embert. Az öröm Istenével való találkozás lesz a győzelmes koszorú átadásának pillanata. Ujjongás, soha meg nem szűnő eleven ünneplés. Ennek az országnak nem lesz vége. Mert „szem nem látta, fül nem hallotta, emberi szív föl nem fogta, amit Isten azoknak készített, akik szeretik őt” (1Kor 2,9).

Keglevich Lászlóné

Zentai Gábor

Újlaki arcok

Isten választott népének fiaként születtem 1954-ben itt Újlakon. Édesanyám nálam is inkább újlakinak mondható, hiszen ő addigra már majd az egész fiatalágát itt töltötte. Életét bátorságának köszönheti, hiszen 1944-ben súlyos idők jártak. Itt, a Lajos utcai iskola Bécsi úti oldalán lévő kőkerítés mellett állították be a transzportba. 18 éves volt. Egy hirtelen gondolattól vezérelve kiszökött a sorból, hogy a Sajka utcán leszaladva még egyszer elköszönjön édesanyjától. Nagymamám nem engedte vissza. A Jóisten kegyes irgalmából édesapám is sikeresen megszökött egy ausztriai transzportból. Így vált később lehetségessé, hogy nővérem és én megszülezzünk.

Általános iskolába a Timár utcai ének-zeneibe jártam. Kodály Zoltán által szorgalmazott zeneiskola volt, a mester egyszer személyesen is ellátogatott szeretett iskolámba. Éneket és hangszeres zenét tanultunk. Gyönyörű évek voltak.

Sajnos az újpesti műszaki középiskola már kevésbé volt jó választás. Szüleim választották, hiszen melyik 14 éves gyerek tudja, mit is akar igazán csinálni. Végül valahogy leérettségiztem. Ezután végzettségemnek megfelelően különböző gyárakban dolgoztam. Később sikerült a szállodaiparba kerülnöm, itt is a műszaki vonalon.

Majd jött a csodálatos rendszerváltás, amikor családi vállalkozásként egy kis élelmiszerboltban dolgoztam. Hamar rájöttem, hogy a családi szeker sem az igazi. 1998-tól – családi segédlettel – sikerült önálló vállalkozásba kezdenem Szentendrén, ahol egy kis hanglemezboltot nyitottam és működtetek mind a mai napig.

Szüleim nem neveltek vallásos érzülettel bennünket. Hitüket felszínesen gyakorolták. Sokszor megfordultam a Frankel Leó utcai zsinagógában, de sohasem Isten, inkább maga a rítus vonzott. Ez nemcsak a zsidó szertartásra, hanem más felekezetekére is vonatkozott.

Fiaim féltestvérek, egyikük huszonkét éves, másik tizenkettő. A nagyobbik, Dániel már dolgozik a gyógyszer-kereskedelemben, és levelezőn végzi a főiskolát. A kisebbik, Benjámín 6. osztályos az Ürömi utcai általános iskolában. Ő már most tudja, hogy a későbbiekben számítástechnikával szeretne foglalkozni. Feleségem, Edit a T-mobilnál dolgozik.

2000-ben kerültem közelebbi kapcsolatba az újlaki plébániával kedves szomszédom, Ilona néni segítségével. Itt a György atya által vezetett neokatekumenális csoportba kerültem, természetesen a keresztség elnyerésének reményében. Az idők során kissé türelmetlenné váltam, és Óbudára is elmentem Vilmos atyához, akihez hittanra jártam. Nagy szeretettel gondolkodok rá, nemcsak mert ő keresztelt meg, hanem mert gyóntató atyám is lett. Nagy hatást gyakorolt rám, kiváló nevelői tudással rendelkezik.

A szentmiséket így Újlak és Óbuda között osztom meg. Újlakra sokszor Ilona nénnivel jövünk, aki már meghaladta a kilencvenet. Szívesen énekelek a vasárnapi zsolozsmában. Nagy öröm számomra, hogy Jézus Krisztus követője lettem. Továbbra is minden igyekezetemmel erre törekszem és másokat is bátorítok rá. Ne féljete, közel az Úr!

IGE-IDŐ

„Vagyonodból fiam, adj alamizsnát, és sohase fordítsd el arcodat a szegénytől, s akkor Isten sem fordítja el arcát tőled.” (Tób 4, 7). Tóbit szájából hangzik el ez a mondat, amint útjára bocsátja fiát, Tóbiást.

Ez a jótanács számunkra is megszívlelendő és ma éppoly aktuális, mint az ószövetségi időkben volt. A ma szegényei is segítségre szorulnak.

Hogyan döntsük el azonban, hogy ki valóban szegény? Mi alapján mérlegeljünk? A kulcsin becsaphat, a dolgok mélyére viszont legtöbbször nem látunk. Adjunk vagy ne adjunk, ha élénk tartja valaki a kezét? És mit adjunk? Pénzt? Ha igen, mennyit? Ha nem, akkor mit? Élelmet, innivalót, ruhát, könyvet? És ha naponta többször is élénk tartják a kezüket, poharukat, sapkájukat? Mindnek adni lehetetlen. Megtörténhet az is, hogy pocsékba megy az adományunk: nem az kapta, aki valóban rászorul. De mondta-e Isten valaha is, hogy csak annak adjunk, akinél meggyőződünk a szegénységről? Nem inkább azt mondta, hogy aki kér, annak adj? Hogy piszkos az illető? Hogy italos? Hogy tudván tudjuk, nem ő használja fel? Hogy nem becsüli meg, amit kap? Elláthatjuk persze őt remek tanácsokkal, sőt megjegyzéseket is tehetünk rá. De vajon ez segít rajta? Erre van szüksége? Vagy inkább arra, hogy elirányítsuk orvoshoz, hajléktalan-szállóra, fürdőbe? Egyáltalán: törődünk velük, vagy csak átnézünk rajtuk?

Legalább egy jó szó csak van számunkra a tarsolyunkban, nem?!

Lehet kiválasztani egy valakit, és rajta segíteni rendszeresen; lehet egy szegényebb sorsú családot támogatni élelemmel-ruhával-játékkal; lehet szegényebb idősöknek bevásárolni negyedévenként - csak egyet nem lehet: elaltatni a lelkiismeretünket.

Ne feledjük: boldogok az irgalmasok, mert majd nekik is irgalmaznak.

Jülling Erika

Családi események

Megszületett: október 16-án Sárosi Ferenc és Ordódy Klára első gyermeke, Ábel.

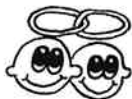
A keresztség szentségében részesült:

Október 1-jén Tóth Livia Noémi, 9-én Adlovits Barnabás, 15-én Erdész Anna Margit, 16-án Zsámbokrty Norbert és Nagy Katinka, 22-én Kis Tamás Ágoston és Beke Áron Tamás, 23-án Tomojzer Lilla és Bogdán Dorottya Anna.

Örök hűséget esküdött egymásnak:

Október 1-jén dr. Borvendég János Sebestyén és Szilágyi Noémi, Molnár Lajos és Füredi Judit Rita valamint Márkus Endre Norbert és Bebesi Zsófia Enikő, 8-án Ress Sándor és Zsufa Klára, 15-én Erdész Szabolcs és Hegedűs Andrea.

Halottaink:

Lengyel Bálintné (67), Czeizer Zoltán Miklós (39), Major Mihályné (79), Barna Jánosné (84), Süle Józsefné (85, Kerek Judit édesanyja).

Templomfestésre gyűjtünk

Mindenki elhatározásának megfelelően adjon, ne kelleetlenül vagy kényszerűségből, mert Isten a jókedvű adakozót szereti. (2Kor 9,7)

Templomunk évek óta tartó belső felújításának utolsó szakaszába érkezünk: jelenleg a kórust és az alatta levő részt festi Tarr György festőművész.

A jelentős anyagi kiadások miatt ismételten kérjük a kedves hívek áldozatos segítségét, kérjük, hogy anyagi helyzetüknek megfelelően járuljanak hozzá a templomfestés kiadásaihoz!

Adakozni az arra kijelölt perselyen kívül a Sarlós Boldogasszony Alapítványon keresztül lehet. Az alapítványi befizetéseket a plébánia irodájában vagy szentmisék után a sekrestyében vagy csekken lehet teljesíteni.

Az alapítványi befizetők adókedvezményt vehetnek igénybe a befizetett összeg 30%-a erejéig. (Az igazolás kiállításához kérjük az adóazonosító jel feltüntetését).

Egyházi adó

Szeretnénk emlékeztetni híveinket az esedékes évi egyházi adó befizetésére. Talán szükségtelen is elősorolni, hányféle rendeltetése van a befizetett pénznek. Püspöki karunk azt kéri, hogy ki-ki éves jövedelmének egy százalékát fordítsa erre a célra. A befizetésről a plébániai irodán vagy a sekrestyében nyugtát adunk.

Kérjük, hogy bár adószedőnk nem kopogtat ajtóról ajtóra a plébánia területén, ne feledkezzünk meg az egyházunk működését biztosító egyházi adóról.

Újlaki szent: Borromeo Szent Károly

Templomunk szószéke 1747-48-ban készült – a klarisszák budavári lostortemploma számára. A jó nővérek a feljegyzések szerint 1773-ban új szószéket készíttettek maguknak – aligha gondolták akkor, hogy rövid időre, mivel egy évtized elteltével József császár ezt a rendet is feloszlatta. Korábbi szószékük azonban Óbuda jeles barokk művésze, Bebo Károly közvetítésével jó helyre: az újlaki templomba került, melynek máig is egyik díszé.

„A márványfelületet utánzó, lendületes faragott elemekkel gazdagított szószékkosár háromkaréjos mellvédjét aranyozott domborművek díszítik. Középen Szent Rozáliát és Borromei Szent Károlyt, a baloldalon Szent Sebestyént, a jobboldalon pedig Szent Rókuszt jelenítik meg”, írja Fejérdy Tamás. Vagyis csupa „pestises” szentet: a kor embere elsősorban az ő közbenjárásukban bízott pestisjárványok idején. Érdekes, hogy megelőzőleg 1738-40-ben volt az utolsó jelentős pestisjárvány Pest-Budán – vajon ez hagyott olyan mély nyomokat maga után, hogy még 7-8 évvel később is a pestis

ellen védő szentek ábrázolását tartották fontosnak?

A négy szent közül Károly, az egykori milánói érsek foglalja el a központi helyet. Bizonyára rangja és jelentős egyháztörténelmi szerepe miatt is, de a pestissel való kapcsolat is az ő esetében a legkézenfekvőbb. Érseki működése alatt, 1576–77-ben sok áldozatot követelő járvány pusztított székvárosában. Aki tehette, menekült, köztük a város kormányzója is. Károly a vészhelyzetben a lakosság élére állt, szervezte az ápolást, látogatta és vigasztalta a betegeket, akiket palotája függönyeivel takart be. Manzoni klasszikus regényében, *A jegyesek*-ben az öregek még emlékeznek erre a pestisjárványra, és csak *la peste di san Carlo*, Szent Károly pestise néven emlegetik. Károly 46 évesen, 1584. november 3-án halt meg és negyedszázad elteltével már szentté avatták. Emléknapja november 4-e, talán temetése évfordulója.

Tiszteletét további pestisjárványok erősítették. Egy pestisjárvány idején (1713) fogadta meg VI. Károly császár, hogy védőszentje tiszteletére templomot emeltet: a bécsi Karlskirche a város egyik legszebb temploma lett. A kultusz hamarosan Budára és Óbudára is áterjedt. Bebo Károly rokokó faragványokkal gazdagon díszített fogadalmi képet állított védőszentje tiszteletére a Péter-Pál főplébánia-templomban. A képen, amelyet Vogl Gergely festett, „a szent bíboros térden állva, nyakában vezeklő kötéllal imádkozik a háttérben látható pestises betegekért.” (Lipp Mónika) Az újlaki domborművön pedig szeretettel hajol egy szenvedő fölé. Közbenjárásában nemcsak pestisbetegek bizakodhatnak.

Szászovszky József

Emlékezzünk

Mindenszentek alkalmával megemlékezünk az örökkévalóságba költözött hozzátartozóinkról. Csak keveseknek jut eszébe, hogy hozzátartozóink a papok is, akik kiszolgáltatják nekünk a szentségeket a kereszteléstől a betegek szent kenetéig. Jusson eszünkbe, hogy áldozatuk nélkül nem lenne élő egyház.

Emlékezzünk meg a diktatúra perverzítésát elszenvedett több ezer papunkról, akik azért vállalták a megpróbáltatásokat – sokan a mártírhálálig –, hogy az egyház élő maradjon. Mikor ősszel a forradalom hőseire emlékezünk, idézzük fel, hogy a leghosszabb ideig tartó börtönbüntetéseket papok szenvedték végig (17, 19, 21 év). A „konszolidált” 60-as évek elején háromszázan kerültek a vádlottak padjára. Miért? Mert szolgálatukat, az evangelizációt komolyan vették.

Emlékezzünk büszkén rájuk, mert az ő erejük tartja távol tőlünk a lelki környezetszennyezést.

Udvardy László

Egyházközségünk rendszeres programjai

Miserend:

hétfő, csütörtök, szombat: 18⁰⁰
kedd, szerda, péntek: 6³⁰
elsőpénteken 18⁰⁰ is
vasárnap: 9⁰⁰, 10³⁰, 18⁰⁰

Gyóntatás: szentmisék előtt és után, minden csütörtökön este 7-1/2 8-ig.

Szentségimádás: minden csütörtökön és minden hónap első szombatján a szentmisék után.

Zsolozsma: péntek 7⁰⁰; vasárnap 17³⁰

Gyermekeinkért ajánljuk fel minden hónap 21-i szentmisét.

Maest: minden hónap harmadik hétfőjén a szentmise után, kb. 18³⁰-kor.

Iroda (Bécsi út 32. ☎: 335-3573):
hétfőn és pénteken 10⁰⁰ – 12⁰⁰
kedden, szerdán és csütörtökön
16⁰⁰ – 18⁰⁰

Karitás (Bécsi út 18.): hétfő 17⁰⁰ – 19⁰⁰

Könyvtár (hittantermek előterében):
vasárnap 10⁰⁰ – 10³⁰

Teadélelőtt: minden hónap második vasárnapján a 9-es mise után a Szent Erzsébet teremben.

Nyugdíjasklub: minden héten kedden 10 órakor a Szent Margit teremben

Kerámia szakkör gyermekeknek: minden héten csütörtökön du. 4-től 1/2 6-ig a Szent István teremben.

Postánkból

Halottak napjára

Mindenki eljuthat a mennybe. A menny az otthonunk. A halál még nem a vég, ellenkezőleg, éppen hogy a kezdet. A halál az élet folytatása. Ez az örök élet jelentése: itt jut el a lelkünk Istenhez, hogy Isten jelenlétében legyen, hogy lássa Istent, beszéljen Istennel, és továbbra is szeresse Őt, még nagyobb szeretettel. Csak a testünket veszítjük el a halálban, a szívünk és a lelkünk örökké él. A tegnap már elmúlt, a holnap pedig még nem jött el, úgy kell élnünk minden nap, mintha az volna az utolsó, hogy amikor Isten hív, készen legyünk tiszta szívvel meghalni.

Teréz Anya gondolataiból idézett

Polgár Ferencné

Újlaki Hangok

Megjelenik havonta

A szerkesztőbizottság tagjai:

Havasini Zentai Edit, dr. Keglevich Lászlóné,
dr. Koncsosné Jobbágy Éva, Szaszovszky József

Kiadja: Újlaki Sárlos Boldogasszony
Plébánia (1023 Budapest, Bécsi út 32.)

Felelős kiadó: Spányi András

Novemberi naptár

1. K. *Mindenszentek ünnepe*, szentmisék: reggel 1/2 7-kor és este 6-kor, az esti szentmisét plébániánk elhunyt papjaiért és híveiért ajánljuk fel.
2. Sze. *Halottak napja*, szentmise: reggel 1/2 7-kor
4. P. *Borromeo Szent Károly*
5. Szo. *Szent Imre herceg*
6. V. *Szentmise a meg nem született gyermekek szüleiért a Kecse-hegyen du. 3 órakor*
11. P. *Tours-i Szent Márton*
19. Szo. *Árpád-házi Szent Erzsébet*
20. V. *Krisztus Király ünnepe*
25. P. *Alexandriai Szent Katalin*
26. Szo. *Műsoros est az esti szentmise után*
27. V. *Advent 1. vasárnapja*
30. Sze. *Szent András apostol*

A jubileumi év megnyitása az esti szentmisén, triduum: nov. 30 – dec. 1 – dec. 2-án (szerda, csütörtök, péntek) este 6-kor

Gitáros mise a hónapban: november 20-án 9 órakor.

Hírek, hirdetések

- Templomunk jubileumi évét triduummal kezdjük Szent András napján és az azt követő két napon. Az esti 6 órai ünnepi szentmiséket, valamint a lelki gyakorlatos beszédeket Spányi Antal püspök úr tartja.
- A székesfehérvári püspök úr Szabó Gyula atyát a Dunaújváros közelében levő Mezőfalva plébánosává nevezte ki. Feladatához tartozik az Apátszállás, Baracs és Nagyvenyim községekben lakó hívek lelki gondozása is.
- A Magyar Szentek templomának (XI., Magyar tudósok krt. 1.) búcsúnapi ünnepsége november 12-én 19 órakor kezdődik. Az ünnepségen a liturgikus zenét vendégként a Sárlos Boldogasszony kórus szolgáltatja.
- Matutinum. Folytatódnak az éjszakai ünnepi zsolozsmák a margitszigeti Szent Mihály kápolnában. A lateráni bazilika felszentelésének ünnepe és advent első vasárnapja alkalmából előző este, tehát november 8-án, kedden és november 26-án, szombaton este nyolc órakor kezdődik a latin nyelvű szertartás. A zoltárokhoz érdeemes zoltároskönyvet (vagy teljes Szentírást) hozni magunkkal. Az olvasmányok szövegének fordítását a helyszínen megkapjuk.
- Október 26-án a Bartók rádióban Dr. Török József professzor úr beszélt jubiláló templomunkról és plébániánkról.
- Hegedős László *Rongylabda* c. darabját a Térszínház (III. kerület, Fő tér 1.), mutatja be nov. 9-től 15-ig minden este, vasárnap kivételével. A jegyek ára 1000 Ft, jegyrendelés: Zánotta Veronika, tel.: 239-9878 (10-13 óra), 06-30-327-8791. A szerző lánya egy újlaki regnumi csapat tagja volt a 80-as években.
- Frissen végzett biológus és német szakfordító (angol és latin nyelvvizsgával) állást keres. Tel: 06-20/806-8099, email: m.benedictus@freemail.hu
- Nyugdíjas nő novembertől áprilissig munkát keres (pl. gyerekkisérés, betegfelügyelet). Tel: 388-1787, 06-20/946-5969.

Segélyezés

Tizenöt évvel ezelőtt 42 esetben indult segélyszállítmány Erdélybe az újlaki plébániáról. Idén az árvíz sodorta bajba erdélyi testvéreinket, és az Újlak Caritas Alapítvány pénz- és ruhaadományokkal sietett a bajbajutottak megsegítésére. A Rácz Gábor szervezte akcióban összegyűlt 110.000 forintot sikerült Nagyváradon keresztül célba juttatni, de a kistherautónyi ruhaneműt és egyéb használati cikket a határnál visszafordították. A szállítmányt ezért egy határ menti plébánián tettük le, ahonnan néhány héttel később a máltaiak szállították el Erdélybe.

Ezúton is szeretnénk megköszönni az adakozóknak támogatásukat és a HIFA nemzetközi segélyszervezetnek a nívós ruhaadományokat. *Udvardy László*

„Pozsgai-est”

Az *öregek karácsony megsegítésére* öt éven keresztül szervezett műsoros esteket népszerű táncoskomikus sekrestyésünk, Pozsgai István. A hagyomány folytatódik november 26-án, szombaton az esti szentmise után a Szent István hittanteremben. Az előadandó egyéni és főként csoportos műsorszámokat kérjük előzetesen és minél előbb bejelenteni alulírottaknak, hogy megszerkeszthessék a műsort.

Belépődíj nincs, de idén is gyűjtünk a fent említett magasztos célra, és idén is szeretnénk a szünetben egy kis hazai hamuba-sült pogácsát (vagy egyebet) fogyasztani. Mindenkit szeretettel hívunk!
Mink Márta és Szaszovszky József